

De la munte la mare

Reportaj din taberele de elevi şi studenţi

Vara — cu bucuriile ei — este în plină desfăşurare... La munte şi la mare zeci de mii de oameni îşi petrec concediul, drumeţind pe poteci de granit, „sorbind" cu lăcomie soarele litoralului. În toate aceste locuri întîlneşti şi cete zgomotoase de tineri şi tinere. Sînt elevi şi studenţi care — după un an rodnic de învăţătură — se bucură din plin de vacanţa mare. Pentru ei au fost amenajate zeci şi zeci de tabere în cele mai pitoreşti localităţi ale ţării. „Schimbul de ştafetă" se oţeleşte în aerul curat al munţilor, se bronzează pe nisipul de aur de la Costineşti şi Năvodari. Se scriu aici file de neuitat. În scrisorile expediate din munţi sau de la mare, scrisori adresate celor dragi, acasă, întîlneşti la fiecare rînd superlative: este minunat aici, priveliştile sînt încîntătoare, nopţile sînt feerice...

N-am putut rezista tentaţiei şi, într-una din zilele trecute, „înarmaţi" cu aparatul de fotografiat, cu carnetele de însemnări şi creioane... bine ascuţite am pornit în vizită la tabere.

N-am asistat la finală...

Trecînd dincolo de Cîmpina am început să simţim adierea răcoroasă ce venea dinspre munte. Scăpasem de zăpuşeala Capitalei. Şi cu cît înaintam spre Sinaia lumea căpăta parcă alte... contururi. „Tabăra schiorilor" — aşa cum este denumit complexul de la Sinaia — găzduieşte 550 de copii, elevi şi eleve, veniţi din regiunile Dobrogea (la mare aveam să găsim oaspeţi de la Braşov...), Mureş-A. M., Bucureşti, Braşov şi Ploieşti. Am simţit că ne apropiem de prima ţintă a călătoriei noastre încă cu mult înainte. Larma, care răzbătea prin pădurea de brazi, ne-a condus ca un adevărat ghid spre platoul taberei. I-am surprins pe elevi în timpul unui pasionant meci de volei între echipele detaşamentelor calificate în finala pe tabără. Fireşte, nu voleibaliştii făceau gălăgie. Efectele... sonore erau asigurate de cele două „galerii". Pînă la urmă a cîştigat echipa detaşamentului 26, alcătuită din elevi ai regiunii Dobrogea. Bucureştenii — îndeosebi — au fost mîhniţi. Îşi puseseră mari speranţe în echipa lor. Dar, la munte, supărarea trece repede. Mai ales că în finala de tenis de masă se află doi elevi din Capitală.

Cum îşi petrec copiii vremea în tabără? Este greu de răspuns. Ar trebui să refacem programul celor 12 zile, pentru că fiecare dintre ele cuprinde lucruri noi, bucurii noi. Doar gimnastica de înviorare (în fiecare dimineaţă la ora 7) şi... mesele s-au repetat matematic. În rest nici o asemănare! Ieri, de pildă, băieţii şi fetele au fost în excursie la Vîrful cu Dor şi Piatra Arsă, astăzi au jucat volei şi tenis de masă, mîine vor participa cu toţi la focul de tabără, iar cu cîteva zile în urmă au fost „eroii" carnavalului. Directorul taberei, tov. prof. Florian Biolănescu, ne-a mai amintit cîteva puncte „forte" din programul zilnic al taberei: concursul de dansuri naţionale, concursul de recitări, întrecerea pentru stabilirea celui mai îndemînatic, festivalul ansamblurilor de gimnastică... Prof. Cornelia Ghiraţă a întregit înşiruirea cu excursiile: în împrejurimile staţiunii Sinaia, Poiana Stînii, Urlătoare, Cota 1 400.

Am reţinut — în mod special — o iniţiativă: instituirea... „premiului ciocolatei". Cînd eşti copil, o ciocolată te atrage la orice oră din zi şi din... noapte. Acesta este secretul marii popularităţi a concursurilor de alergare şi orientare turistică organizate în tabără: premiul I şi... următoarele au fost pachete de ciocolată, mai mari sau mai mici. Puţini dintre copii au scăpat prilejul de a obţine invidiatul trofeu!

În seara vizitei noastre era programată finala la tenis de masă. Protagonişti: Gabriel Bunea din Băicoi, Bogdan Ionescu şi Viorel Carapcea din Bucureşti. Toată lumea comenta evenimentul. Se alcătuiseră „galeriile" şi bucureştenii sperau într-o revanşă. Eram tentaţi să rămînem. Afară însă erau evidente semne de ploaie. Drumul nostru era abia la început şi n-am fi vrut să fim imobilizaţi la „tabăra schiorilor". Am regretat că nu vom fi martori la finală. Dar i-am rugat pe profesorii de educaţie fizică Ştefan Petrea şi Ion Mezei să ne scrie pentru a afla amănunte de la întrecere. Le aşteptăm!

P.S. Înainte de a pleca, prof. Florian Biolănescu ne-a rugat să facem o propunere folositoare pentru seriile următoare (aici îşi vor petrece o parte din vacanţă aproape 3 000 de elevi): consiliul regional UCFS Ploieşti şi consiliul orăşenesc UCFS Sinaia să sprijine mai intens activitatea sportivă din tabără. Se simte acut nevoia unei colaborări. În control au fost tovarăşii de la UCFS, dar nu de aceasta duc lipsă cei din tabără...

Start spre o nouă excursie! Însoţiţi de profesori, elevii din „tabăra schiorilor" pleacă spre Vîrful cu Dor.

Pe malurile Snagovului

Am pornit din nou la drum. Mergînd spre mare am făcut un popas şi pe malurile Snagovului. În faptul dimineţii am fost impresionaţi de mulţimea corturilor şi cabanelor — viu colorate — răsărite pe malurile lacului. Printre brazii din pădure am zărit copii destinzîndu-se, sorbind cu nesaţ aerul curat al dimineţii, executînd cu plăcere exerciţiile de înviorare. Elevi şi eleve din Bucureşti, cîteva sute la număr, se află aici — faţă-n faţă cu apa şi soarele — într-o permanentă dispută: care este cel mai bun înotător? Dar cel mai iute la alergări? Cîte aruncări la coş transformi din 10 încercări? La aceste întrebări şi la multe altele se răspunde zilnic la bazin, pe terenurile de baschet şi volei, pe cele de handbal şi fotbal, pe pistele de alergări şi — uneori — chiar pe potecile pădurii. Cei 6 profesori de educaţie fizică nu mai prididesc: antrenori şi arbitri în acelaşi timp, ei trebuie să facă faţă şi în calitate de organizatori răspunzînd asaltului de propuneri şi... sugestii. Cum treaba este aproape imposibil de făcut în această „formaţie" au apelat şi la profesori de alte specialităţi. Şi „matematica", „geografia", „fizica" şi „chimia" au dat mîna cu sportul! Desigur, aşteptaţi acum să dăm citire listei învingătorilor. Imposibil! În fiecare zi ea este corectată. Mulţimea concursurilor mută cu repeziciune cununa învingătorului de pe o frunte pe alta. Totuşi, cîteva evidenţieri. Sînt nume ale celor care au apărut de mai multe ori pe tabloul cîştigătorilor: nataţie — Constantin Pleşu, Florin Mezei, Aurel Mărcuş; alergări — Gh. Constantin (să fie oare rudă cu „profesorul" de la Steaua?), Vasile Mihăilă şi Constantin Petrache; volei — Ion Marin, Costel David, Marin Ursuianu.

Să nu cumva să credeţi însă că activitatea în tabere este unilaterală. Nu numai sportul este prezent printre preocupările elevilor deşi, sinceri să fim, el deţine, totuşi, primul loc. Recitatorii, povestitorii, cîntăreţii de muzică populară şi dansatorii se întrec şi ei pe scenele improvizate în mijlocul pădurii. Şi aici există un „palmares": poezii — Lucian Gheorghe şi Viorica Ioniţă; muzică populară — Marian Marcel, Maura Popa, Doru Cîmpeanu. Ne facem datoria de a-i anunţa pe cititori că aceste liste sînt valabile pînă... astăzi. Mîine, alţii vor lua locul actualilor lideri!

Pe însoritul litoral

După aproape 270 km — distanţa de la Bucureşti la Constanţa — am zărit, în sfîrşit, marea. O arşiţă cumplită. Am lăsat carnetele de însemnări, aparatul de fotografiat şi majoritatea... hainelor pe mal şi, cerîndu-ne (în gînd) scuze cititorilor, ne-am aruncat în apă. Profitam şi de faptul că, oricum, secretarul de redacţie n-avea cum să ne vadă. A aflat abia acum! După ce ne-am răcorit, am pornit mai departe, spre Costineşti. I-am găsit pe elevi şi studenţi, fireşte, pe plajă. Costineştiul are acum aspectul unui adevărat oraş al tinereţii. Peste tot întîlneşti tineri şi tinere, bronzaţi, veseli, exuberanţi. Este într-adevăr minunat aici. Vile cochete, o cantină-restaurant splendidă (şi menu-uri ispititoare), o plajă cît vezi cu ochii te îmbie să-ţi petreci zilele de concediu sau vacanţă. Numai că noi n-avem timp de admirat. Eram în... misiune. Şi-atunci i-am lăsat pe studenţi să ne împărtăşească impresiile.

Am făcut cunoştinţă cu handbalistele de la Timişoara, cu handbaliştii ieşeni, baschetbaliştii din Cluj şi Bucureşti, cu fotbaliştii de la Politehnica Bucureşti, voleibaliştii de la I.C.F., rugbiştii timişoreni, cu o... sumedenie de alţi sportivi din diferite colţuri ale ţării. Erau, fireşte, şi studenţi care iubesc sportul cu... intermitenţe: numai în vacanţe. Alături de studenţi, elevii. Tabăra internaţională cuprinde elevi din Bulgaria, Cehoslovacia, Franţa, R.D. Germană, Italia, Olanda, Polonia, Ungaria, Uniunea Sovietică şi România. Toţi bronzaţi. Atunci cînd se încingeau discuţiile aveai impresia să eşti într-un adevărat Babilon. Predominau însă, în timpul discuţiilor semnele. Dar, oricum, fiecare dintre cei prezenţi a învăţat cîteva cuvinte româneşti şi mai ales pe acestea: minunat, încîntător, splendid. De ce tocmai pe acestea? Cei care au vizitat Costineştiul îi vor înţelege.

Admiraţia fetelor pare să fie consolarea fotbalistului Ojoc de la Politehnica Bucureşti pentru examenul de „A" pierdut în disputa cu Progresul... Dar nu şi pentru suporterii echipei.

Pe plajă l-am găsit şi pe prof. Vasile Popescu. Roşu ca racul (în două zile a vrut să se bronzeze cît în zece...), cunoscutul antrenor ne-a ajutat să aflăm activităţile taberelor. Dimineaţa, plaja polarizează atenţia tuturor, de la mic la mare. După masa de prînz, unii se odihnesc, alţii se întorc pe malul mării. Spre seară, cînd luminile de neon dau staţiunii un aspect feeric, paşii celor mari (studenţii şi profesorii) se îndreaptă spre sala de dans, spre aleile luminate de lună, spre restaurante (berea este aşa de rece...). Cei mici şi amatorii de fotbal dau fuga la televizor. Un meci din Anglia, un film etc. Apoi, la culcare. Se organizează cu regularitate seri culturale, vizionări de filme. În program sportul îşi are „partea leului". Aceasta cu toate că gospodarii de la Costineşti n-au ţinut seamă de marea afluenţă a amatorilor de sport: numai două terenuri (unul de volei şi altul de baschet) stau la dispoziţia celor care doresc să-şi dispute întîietatea. Dar amatorii de sport au găsit, ad-hoc, soluţia. Disputele sportive au loc pe... plajă. Uneori, mingea îi mai stinghereşte pe cei ce-şi fac baia de soare în tihnă. O scuză, un zîmbet şi totul intră în ordine. Totuşi, nu este o soluţie...

Cîteva impresii

FLORICA CIOSESCU — anul II, facultatea de educaţie fizică a I.P. Timişoara (handbalistă în echipa campioană — Universitatea): *„După un an de învăţătură şi un campionat plin de emoţii, dar şi de bucurii, vacanţa aici la Costineşti este cu adevărat un vis. Totul depăşeşte închipuirea. Camera este elegantă şi... odihnitoare, mîncarea peste pretenţii. În afara băilor de soare, ascult în fiecare zi muzică uşoară, dansez, mă plimb, joc baschet, fac gimnastică. Un singur regret: zilele trec prea repede..."*

VASILE TĂBĂCARU — anul IV, facultatea de medicină veterinară din Iaşi (handbalist în formaţia Agronomia): *„Bucuriei de a fi încheiat anul universitar cu medii de 9 şi 10 i se adaugă aceea de a fi aici, în splendida tabără a Costineştiului. Nu ne lipseşte nimic. Nici teatrul, nici muzica uşoară, nici jocurile amuzante — aceasta ca să vorbesc numai de lucrurile care-mi fac mie plăcere. Ieri am stat de vorbă cu un turist străin. Ne invidia. Avea de ce!"*

DALIA STOICA — studentă la I.P. Timişoara, jucătoare de handbal: *„Pe lîngă toate cele care le-aţi auzit de la colegii mei eu am de adăugat un singur lucru: îmi îndeplinesc acum una dintre dorinţele cele mai mari, aceea de a face excursii pe mare. Am vizitat aproape toate perlele din şiragul litoralului. Metafora aceasta oglindeşte exact realitatea. Zilele petrecute aici îmi vor da — mie şi colegilor mei — posibilitatea de a căpăta mai multă poftă de lucru pentru noul an universitar, pentru noul sezon sportiv".*

Am putea nota şi alte impresii asemănătoare. Elevii şi studenţii sînt — în unanimitate — mulţumiţi, am putea spune fericiţi. La munte şi la mare, peste tot unde i-am vizitat, o singură concluzie: vacanţa mare este minunată. Ce-am putea adăuga? Un singur lucru: tuturor celor care în aceste zile se află la munte şi la mare să le spunem PETRECERE FRUMOASĂ!

Partidă inedită: teren — Marea Neagră, protagonişti — handbalistele din Timişoara şi handbaliştii din Iaşi, cîştigător — tinereţea!

Reportaj de **HRISTACHE NAUM**
şi PAUL IOVAN